

KORZĄCY SIĘ (2) *part praes act*

się (1), sie (1).

o *prawdopodobnie jasne (tak w korzyć się)*.

sg m N korzący się (1). ◇ G korząc(e)go się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Okazujący, wyznawający swą uległość, niższość, pokorę; tu: wobec Boga (2) :

Szereg: »korzący się i proszący« (1): Trzy łą łrony/ Bog rozgniewány/ Chryłtus przepafzáiący/ á człowiek fię korzący y prołzący. SkarKaz 636b.

a. *W funkcji rzeczownika (1) : Modlitwá korzającego fie [humiliantis se]/ obłoki przeniknie Leop Eccli 35/21.*

Cf **KORZYĆ SIĘ**

AŻ